

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Governatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 2. Mentēs humanas appetitū cæcari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

Francisc.
Petrouch.
c. 53.

rumdem possessio, quem dolorem relinquat
illarum amissio, si appetantur, aut nimium
amentur, discantq; amorem deponere, &
frangere tam noxium appetitum. Multi e-
nim etiam olim opes rem *quasitu difficilem,*
custoditu anxiam, amissu flebilem vocauerunt.

§. II.

Mentes humanas appetitu cacari.

Frangetur autem inprimis, si perpendere
velimus ipsum appetitum, qui cum duitia-
rum acquisitione coniunctus est, immò &
præcedit. Cura enim nimia & intempestiuū
studium rerum temporalium voluntatem
intemperanti affectu inuiscatam rapit, ut
nihil non molliatur, sollicitaq; scrutetur
omnia, ne ab eorum adeptione impedita
voto suo excidat. Per hoc ardens desideriu
voluntas capta, etiam intellectum in rem
amatam defigit, atque ad eam irrequieto
motu vbilibet vestigandam, suprâ quàm
mediocritatis fines ferant, circumagit, id-
circo exsculpuntur imprudentia iudicia, ob
quæ spinosæ illæ sollicitudines inter pec-
cata prudentiæ opposita numerantur. Solli-
citus enim nimia rerum caducarum ra-
tionem absorbet, nimijs cogitationibus, de
eiusmodi bonis acquirendis, vel conseruan-
dis,

dis, vel non amittendis: quod est prudentiæ aduersum. Accedit, quòd effrenis amor rerum istarum etiam faciat temporalia, quæ auarus sibi tamquam fines proponit, non, qualia in se sunt, apparere, sed qualia iuxta prauum amorem dispositionemq; hominis apparent. Hinc imprudens & peruersum de rebus iudicium existit. Atque idcirco D. Chrysofomus ait, *amorem pecunie euertere, seu deicere, & pedibus conculcare eos affectus, quibus inter homines nihil præfertur, adigere ad insatiabilem rabiem, facere vt insaniant & furant*, atque, vno verbo, vt ex hominibus ad alia natis, tyranni, barbari, denique feræ fiant. Qua de caussa & Aristoteles monet, homini qui prudentiam amat, cauendum esse affectum prauum, quo intellectus per consensum obtenebratur, & à formatione veri de rebus iudicij abducitur; & cæcus fit ibi, vbi se maximè putat esse oculatum. Scitè D. Laurentius scribit, hanc esse prudentiam terrenam, de qua scriptum censet illud Baruch: *Filij Agar qui exquisierunt prudentiam, qua de terra est, negotiatores Merrha, & Theman, & fabulatores, & exquisitores prudentiæ, & intelligentiæ; viam autem sapientiæ nescierunt, nec commemorati sunt semitas*

Laurent.
Iustin. in
ligno vitæ
tract. 4.
cap. 5.

semitas eius. An non ergo ipsa hæc sollicitudo mentes hominum excæcans dignam se esse, quæ horreatur, ostendit? Non sine causa Plutum poetæ cæcum finxerunt, facit enim cæcos, qui se sinunt ab ab illo gubernari. Quapropter utique non possunt videre, paupertatem diuitijs esse præstantiorem, quæ, teste Aristotele, *nihil ferè aliud sunt, quàm felix amentia, immò infelix.*

Aristot. 2.
Rhet.
cap. 16.

§. III.

Quantus sit labor in diuitijs acquirendis?

Hic cæcus dux homines impellit ad sectandas opes. At qualisnam est, aut certe esse solet opum acquisitio? Satis esset ad diuitiarum contemptum, quòd non sine molesto labore acquirantur, nec sine molestioribus curis custodiantur, nec sine molestissimis luctibus amittantur, sed insuper iniquitas se ijs vbique intermiscet. Quantis laboribus inquirantur, testantur imprimis omnes, quicumque agros fodiunt, arant, occant, serunt, & quisquis

Catull.
denuptijs
Pelei &
Thetid.
Genes. 3.
19.

Sole sub ardenti flauentia demetit arua:
testantur item omnes mercenarij, operarij, opifices, & quotquot corium suunt, ligna cædunt, saxa è lapicidinis eruunt. Hi omnes *in sudore vultus sui vescuntur pane.* Subscribunt